

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XIX. Leonis Papae I. Ad Ivlianvm Episcopvm. Iuliani fidem commendat, & per legatos Flauiano scripsisse ait quid de catholica fide tenendum. sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

EPISTOLA XVII.
LEONIS PAPÆ I.
AD THEODOSIVM AVGVSTVM.

Scribit Synodo sibi interesse non licere: huic autem muneris legatos a se missos plene satisfacturos.

Leo episcopus Theodosio semper Augusto.

ACCEPTIS clementiæ vestræ literis. *Vide reliquum in Concilio Calchedonensi, parte I. epist. 17.*

EPISTOLA XVIII.
LEONIS PAPÆ I.
AD PVLCHERIAM AVGVSTAM.

Leo episcopus, Pulcheriæ Augustæ.

QVANTVM sibi fiducia de fide vestræ clementiæ ecclesia Dei debeat polliceri. *Vide reliquum in Concilio Calchedonensi, parte I. epist. II.*

Hæc eadē fere habentur, sed fufius, supra epist. 13.

EPISTOLA XIX.
LEONIS PAPÆ I.
AD IVLIANVM EPISCOPVM.

Iuliani fidem commendat, & per legatos Flauiano scripisse ait quid de catholica fide tenendum sit.

Leo episcopus, Iuliano episcopo, carissimo fratri.

LITERÆ dilectionis tuæ, quæ mihi nuper sunt redditæ, quam spiritali catholicæ fidei vigeas amore, demonstrant: & multum gaudere me faciunt, quod in eadem sententia pia corda concurrunt, vt secundum doctrinam Spiritus sancti impleatur in nobis quod Apostolus ait: *Obsecro autem vos, fratres, per nomen Domini nostri Jesu Christi, vt id ipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata. Sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia: cuius vnitatis nimium se Eutyches facit extraneum, qui in sua peruersitate veterascit, nec adhuc, quibus vinculis a Domino sit obligatus, intelligit. Et quamquam sacerdo-*

Concil. Tom. 7.

K

tem Domini reperendum putat, qui eius imperitiæ a-
 mentiaque consentiat, diu apud nos incertum fuit, quid
 in ipso catholicis displiceret. Et cum fratris nostri Flauia-
 ni nullas literas sumeremus, ipse autem scriptis suis Ne-
 storianam hæresim repullulare quereretur; non plene
 potuimus discere, vnde procederet, vel quo tenderet
 tam dolosa causatio. Sed postquam gestorum ad nos epi-
 scopalium documenta perlata sunt, omnia illa, quæ fal-
 lacium querelarum velamine tegebantur, quam essent
 detestanda, patuerunt. Et quia clementissimus impera-
 tor, pro beneuolentia ac pietate animi sui, de statu huius,
 qui ante honorabilis videbatur, diligentius voluit iudi-
 cari, atque ob hoc indicendum credidit episcopale Con-
 cilium, per fratres nostros Iulianum episcopum, & Re-
 natum presbyterum, sed & filium meum diaconem Hi-
 larium, & quos ex latere meo vice mea misi, ad fratrem
 nostrum Flavianum sufficientia pro qualitate causæ scri-
 pta direxi, quibus & vestra dilectio, & ecclesia vniuersa
 cognoscat, de antiqua & singulari fide, quam indoctus
 impugnator incessit, quid diuinitus traditum teneamus,
 & quid incommutabiliter prædicemus. Quia tamen non
 debemus partes miserationis omittere, congrua modera-
 tione credidimus sancendum, vt si condemnatus presby-
 ter plena satisfactione corrigitur, sententia, qua obstrictus
 est, relaxetur. Si vero in eodem insipientiæ suæ luto iacere
 delegerit, statuta permaneant, & cum eis habeat sortem,
 quorum est secutus errorem. Data Idibus Iunii, Asterio
 & Protogene viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XX.

LEONIS PAPÆ I.

AD FLAVIANVM EPISCOPVM.

Catholicum incarnationis dogma contra Eutychen de-
 fendendum: ipsi, si resipuerit, indulgendum monet.

Flauiano dilectissimo fratri, Leo episcopus.

PROFECTIS iam nostris, quos ad vos in fidei causâ
 direximus, per filium nostrum Basilium diaconem
 scripta tuæ dilectionis accepimus, quibus merito pa-